

*Давигора Інна Юріївна,
Національний університет “Острозька академія”*

ТРАКТУВАННЯ ПОНЯТТЯ “АНОТАЦІЇ” ЗАХІДНИМИ І ВІТЧИЗНЯНИМИ НАУКОВЦЯМИ

Трактування поняття ”анотації” вітчизняними і західними науковцями значно відрізняється. Актуальність статті полягає у встановленні подібності та відмінності між трактуванням поняття ”анотації” та ”ре^{зюме}”. Об’єктом статті є анотації та резюме. Мета – порівняти трактування поняття ”анотації” західними і вітчизняними науковцями.

Вчені західних країн розглядають анотацію як додаткову інформацію, що подається в документі з певною метою. Написання таких своєрідних реклам, об’ємом зазвичай в п’ять речень, створює резюме, а також виражає доречність кожного джерела, що передує документу [5]. Анотація – це також коментарі, записи, пояснення чи інші зовнішні помітки, котрі можуть додаватися до документа чи вибраної її частини. З технічної точки зору, анотацію розглядають як метадату, оскільки вона подає додаткові відомості про існуючу інформацію [7]. В лінгвістиці, анотація – це офіційний запис, що додається до особливої частини тексту [6]. Таким чином, науковці західних країн розглядають анотацію як коментар, зазвичай доданий до тексту.

В свою чергу, анотування, за вітчизняними науковцями, більшою мірою збігається з процесом резюмування, розробленим західними науковцями. Резюме – це скорочена версія оригіналу. Головною метою такого спрощення є наголошення на головних пунктах серед великої кількості інформації, що міститься в тексті. Резюме починається із введення, і включає називу, ім’я автора, тип тексту, та його головну ідею. Воно має чітко впорядковану структуру, пишеться в логічний, хронологічний та в так-званий фіксуючий спосіб. Резюме не містить ні інтерпретації, ні оцінки. На відміну від переказу, резюме не має драматичної структури і пишеться в теперішньому часі. При написанні резюме використовується лише непряма мова, опускаються описи [5].

Головна перевага резюме полягає в тому, що воно займає меншу частину місця [4: 51]. Згідно з Орсон Скот Кард, великий вплив мають

такі фактори як розмір та стиль. Метою виступає вміння збалансувати розповідь та надати враження читачеві, а також навички поєднання дії та підсумування [1]. За словами Браун та Кінг, важливість резюме проявляється у його призначенні змінювати розмір та структуру початкового тексту [3]. Еван Маршал виділяє його властивість передавати емоційний стан описаного протягом тривалого проміжку часу [2].

В деяких моментах трактування поняття “анотації” і “резюме” збігаються. По-перше, мова обох типів тексту відзначається ясністю, стисливістю, простотою і доступністю викладу. По-друге, написання як первого, так і останнього вимагає упускання несуттєвого матеріалу, зayıвих деталей. По-третє, ні автор анотації, ні автор резюме не повинен включати в свій текст власної інтерпретації, оцінки, думки щодо тексту оригіналу. Зрештою, в анотації, як і в резюме, зберігається вживання єдиного часу.

З огляду на те, що кожен з аналізованих видів письма має ряд власних особливостей, існують аспекти, в яких вони відрізняються. При складанні анотацій рекомендується уникати складних речень, зокрема тих, які містять багато підрядних. В резюме, натомість, потрібно ухилятись від вживання коротких речень. Для анотацій характерне використання конструкцій, притаманних мові наукових і технічних документів. Її мета полягає в тому, щоб коротко охарактеризувати документ з погляду його змісту, призначення та інших особливостей. Це форма рецензування та популяризації твору. Метою резюме є узагальнити зміст, наголосити на основних моментах. Резюме властива чітка структура та хронологічний спосіб викладу, тому значну роль відіграють перехідні слова та вирази. Насамкінець, слід зазначити, що в анотаціях часто включається читацьке призначення для читача, на чому увага практично не акцентується при складанні резюме.

Література:

1. Card Orson Scott (1988). Character & Viewpoint / Card Orson Scott. – Cincinnati, OH: Writer’s Digest Books. – 288 pp.
2. Marshall Evan (1998). The Marshall Plan for Novel Writing / E. Marshall Cincinnati, OH: Writer’s Digest Books. – 296 pp.
3. Paul Calloway. Rusian and Western Psychiatry / P. Calloway. – New York, 1993. – 226 pp.
4. Selgin Pete. By Cunning & Craft: Sound Advice and Practical Wisdom for fiction writers / P. Selgin. – Cincinnati, OH: Writer’s Digest Books, 2007. – 367 pp.
5. <http://en.wikipedia.org>
6. <http://www.ontotext.com>
7. <http://www.w3.org>